

Una UE molt prostituïda

written by Josep Maria Loste Romero | 11 de novembre de 2017

Malgrat que l'Europa del 2017 es troba una mica "avariada", cal tenir molt present que, ara i aquí, no només la UE és Europa. Europa també està representada pel Consell d'Europa, l'EFTA, el Comitè de les regions i sobretot, la gent europea de bona voluntat que entén la causa de Catalunya. A més, la premsa lliure europea també està amb nosaltres. Ara bé, potser tot això no és suficient per assolir la nostres fites de llibertat nacional, sobirania i justícia social. La UE actual, malauradament, està massa prostituïda –socialment, políticament i, sobretot, econòmicament. L'Europa dels valors democràtics plens, l'Europa dels ciutadans, de la diversitat i de la tolerància ha estat segrestada per l'Europa dels mercaders immorals i de determinats Estats imperials que es pensen que disposen d'un cert dret "sostingut per la gràcia de Déu".

El contenciós de Catalunya amb l'Estat espanyol ha posat totalment de manifest que la UE actual és molt feble i actua –massa sovint– a batzegades i a les palpentes. La UE el 2017 es troba en una veritable crisi estructural, és una potència econòmica, però un nan polític; a més, diplomàticament parlant, té molt poc pes a les parts importants del planeta. Encara que el més flagrant i greu és la crisi interna de la UE per culpa de les interferències dels grans estats favorables al neocolonialisme, que exerceixen com a lobby per mantenir el privilegis. Això, a banda de ser molt antidemocràtic, frena totes les reformes possibles per tal que la UE esdevingui un projecte d'Europa federal. A més, les negociacions sobre el Brèxit van molt malament, ja que si la UE és feble i tothom parla pels descosits, el Regne Unit i, sobretot, l'executiu de Theresa May, és molt fràgil i completament dividit. Per postres ara al vell Partit Conservador, els inefables Tories que van traïr els catalans el 1714 i el 1936, li ha esclatat

un cas de denúncies contra abusos sexuals, també en la línia del que està passant –i s’ha denunciat públicament– sobre assetjaments sexuals contra treballadores, funcionàries i algunes eurodiputades del Parlament Europeu. De tota manera, la vidriosa qüestió del Brèxit ha desgastat i desprestigiats el nostre procés d’alliberament social i nacional de Catalunya.

En síntesi, Catalunya ha estat, és i serà europea i europeïsta, simplement perquè és una vella nació del vell continent, amb una llengua mil·lenària i, tal com va explicar Pau Casals a l’ONU, amb el Parlament més antic d’Europa. En aquest sentit, no ens hauríem d’obsessionar amb la UE, una Unió en decadència i, el pitjor de tot, que està prostituint, corcant uns valors democràtics històrics i uns drets fonamentals –civils i socials– que provoquen molt d’estrès social i decepció política des de l’Atlàntic als Urals.